

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24006/2024
03.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца–противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Живорад Лекић, адвокат из ..., против тужене–противтужиље ББ из ..., чији је пуномоћник Јелена Јоксимовић, адвокат из ..., ради испуњења уговора и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца– противтуженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 336/24 од 08.07.2024. године, у седници одржаној 03.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца–противтуженог изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 336/24 од 08.07.2024. године, у преиначујућем делу изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене–противтужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 3493/23 од 20.09.2023. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да исплати тужиоцу 2.905 евра са каматом коју утврђује Централна европска банка у динарској противвредности по продајном курсу пословних банака у месту испуњења дужника почев од 11.12.2012. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је противтужбени захтев тужене–противтужиље којим је тражила да се обавезе тужилац–противтужени да на име материјалне штете коју је претрпела неизвршавањем и неквалитетним извршењем радова које је тужилац–противтужени изводио на њеној кући у Крагујевцу у улици ... исплати 126.000,00 динара са законском затезном каматом од 14.06.2017. године до исплате. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади парничне трошкове од 568.950,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 336/24 од 08.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене–противтужиље и првостепена пресуда потврђена у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу исплати 2.905 евра са каматом коју утврђује Централна европска банка у

динарској противвредности по продајном курсу пословних банака у месту испуњења дужника почев од 11.12.2012. године до исплате, те одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, дела којим је првостепена пресуда преиначена, тужилац–противтужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. тачка 3. ЗПП.

Тужена–противтужиља је поднела одговор на ревизију и поставила захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је 29.07.2013. године, а противтужба 08.04.2014. године. Вредност предмета спора по тужби је 2.905 евра, по противтужби 126.000,00 динара и поступак је сагласно одредби члана 30. став 2. ЗПП вођен по правилима о споровима мале вредности.

Имајући у виду да је предметни спор мале вредности у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена.

Преиначење првостепене пресуде, није од утицаја на дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, имајући у виду да је посебном одредбом закона прописано да ревизија у овој врсти спорова није дозвољена (члан 479. став 6. Закона о парничном поступку), па посебно правило искључује примену општег правила о дозвољености ревизије.

На основу одредбе члана 413. ЗПП, Врховни суд је донео одлуку као у ставу првом изреке.

Наводи одговора на ревизију нису били потребни за одлучивање, па је на основу одредби чланова 165. став 1. и 154. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**